

DATS
landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Jernbanegade 5
6230 Rødekro

Telefon: 74 65 11 03

www.dats.dk
dats@dats.dk

Repertoiret 2012

En samling omtaler
af teaterstykker der er egnet for
amatørteatret

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2012

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra Forlaget DRAMA.

Vi bruger ordet 'Omtaler' og ikke 'Anmeldelser'. Omtaler er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne - for langt de flestes vedkommende - er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år, og at vi har fået så mange nye på banen.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Thomas Hauger
formand

Repertoiret 2012 – indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Omtalt af
1395	Aftægten	Kaj Nissen	Peter Hyldahl
1396	Askepot	Grethe Fischer	Maria Rosenhjerte
1397	Boblerne i bækken	Nikoline Werdelin	Peter Hyldahl
1398	Da Johanne kom til byen	Erik Schøler	Thomas Hauger
1399	Et sted mellem anden og tredje	Jonas Schnor	Thomas Hauger
1400	Far Far Krigsmand	Thomas Markmann	Louise Emcken og Bodil Schäfer
1401	Flæskesøndag	Julie Johanne Kirkegaard	Thomas Hauger
1402	Fugle forlader ikke	Marie Markvard Andersen	Bent Nielsen
1403	Han sidder ved smeltediglen	Kaj Munk	Niels Stokholm
1404	Helligtrekongersaften	Thyge Cosedis Holting	Axel Gadegaard
1405	Lilleskoven	Jesper Haller	Henrik Sommer
1406	Manson	Jokum Rohde	Henrik Sommer
1407	Montanus – Et syngespil frit efter Ludvig Holberg	Grethe Fischer	Niels Damkjær
1408	Natten har tusind øjne	Jacob Clausen	Kristian Hald Jensen
1409	Parasit	Simon Brønnum, Mads Fahnøe & Jonas Schnor	Thomas Hauger
1410	Professor Taranne	Arthur Adamov	Bent Rasmussen
1411	Rundt om hjørnet og til højre for virkeligheden	Marie Markvard Andersen	Bent Nielsen
1412	Slut	Kamilla Wargo Brekling	Bent Rasmussen
1413	SPASSER HUND KANIN	Kim Fupz Aakeson	Morten Hovman
1414	Taskenspil	Erik Knudsen	Bent Rasmussen
1415	TEATERTRUPPEN	Amalie Hassing & Cathrine Fromberg	Kirsten Borger
1416	Tik Tak og Menneskedrengen	Brian Wind-Hansen	Maria Rosenhjerte
1417	Vild Sjæl	Vivian Nielsen	Jakob Oschlag & Peter Rafn Dahm
1418	VILDANDEN	Henrik Ibsen - bearbejdet Af Jakob Oschlag	Thomas Hauger

Aftægten

Forfatter: Kaj Nissen		Kort resumé: En skønsom historie
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	6 medvirkende: 2 k + 4 m
	Dekoration:	1 location: på en ø i en å
	Spilletid:	Ca. 75 min.

Omtalt af: Peter Hyldahl

Stykkets idé udspringer af dén faktuelle historiske virkelighed, at man i gamle dage sendte folk på 'aftægt', når den ny generation var klar til at overtage gården. I gamle dage kasserede samfundet også visse af sine medborgere, når de ikke længere var et rentabelt aktiv for samfundet, men derimod var blevet en økonomisk byrde, man helst var foruden.

Er dette en 'skønsom' historie – som Kaj Nissen selv skriver på titelbladet – om, hvad der sker med mennesker, velfærdssamfundet smider væk – stemplet som ubrugelige, omkostningstunge og til overs som sådan? Ender de med at skulle overleve på en fantasi uden forbindelse til virkeligheden?

Der var en gang en moderne politiker, som kom til at sige, at man burde smide indvandrerne og lignende samfundsbelastende elementer ud på en øde ø. Om dette er stykkets allegori, vides ikke, men stykket foregår i hvert fald på en øde ø ude midt i en å. Nemlig den å som ligger nedenfor den stejle bakke, hvor man anbragte de gamle i en udrangeret hestevogn og skubbede dem ud over kanten, så de kunne drukne i åen og ligene derefter blive ædt op af ålene. Så var man jo bekvemt nok også fri for at betale for en begravelse mv.

Peter Høj driver således i land med sin hestevogn på en ø midt åen. Her befinder Trine Bæk og præst Per sig allerede. Senere driver Søren Pæl, Svend Sok og Mette Møl også i land på denne ø i åen. Under forsæde af Trine Bæk bliver de alle sammen til sidst enige om at opbygge en fremtidens ø – en paradisiske verden – for den skat, som Trine Bæk engang har fundet i sine drømme og nu medbragt til øen. Ja, det bliver lidt futuristisk..!

Er dette stykke en jysk hjemstavnsudgave af Kaj Nissens eget stykke "De døde fra Donau"? Man skal i hvert fald have lyst til at bevæge sig ud på det dybe vand, når man vil spille dette stykke. Udfordringen er ikke rollerne, scenografien men derimod tolkningen. Har man lyst til det, så er her et lille bekvemt stykke at gå i gang med.

Askepot

Forfatter: Grethe Fischer		Kort resumé: Eventyret Askepot har fået tilsat musik, sange og danse.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	25 roller (voksne, unge og børn)
	Dekoration:	4 grundscener: køkken, kongeslot, på torvet og i haven. De enkelte scener kan fremstilles løbende under forestillingen gennem en hurtig og markeret ændring – eller måske placeres rundt om i lokalet.
	Spilletid:	1 time og 20 minutter

Omtalt af: Maria Rosenhjerter

Historien er velkendt: først må Askepot gå så grueligt meget igennem med sin onde stedmor og stedsøstre, og så ender hun med at få prinsen og hele kongeriget med hjælp fra sine gode venner fx musene Timmer og Bum Bum.

En rigtig familiefest med gode roller til både børn, unge og voksne.
Oplagt for en amatørscene, der gerne vil bringe generationerne sammen på scenen.
Bearbejdningen af eventyret fungerer med gode replikker, og der er hældt lidt Disney-ånd ind over det, mens de mange sange undervejs også gør sit til, at stykket virker let og fornøjeligt.

Forestillingen er med musik af John Pedersen.

Musikken kan rekvireres hos www.stevnsamatoerscene.dk

Boblerne i bækken

Forfatter: Nikoline Werdelin		Kort resumé: Bittersød komedie om døden
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska ApS	Medvirkende:	11 medvirkende: 6 k + 5 m
	Dekoration:	1 location: et hospital
	Spilletid:	Ca. 2 t.

Omtalt af: Peter Hyldahl

Nikoline Werdelins sans for at kunne se det tragikomiske i vores egen selvhøjtidelige skøjten rundt i livets almindelige dagligdag gennemsyrrer også dette stykke. På samme måde som hendes tegneseriestriber, kan de 18 scener i princippet stå hver for sig, men alligevel hænger de kalejdoskopisk sammen i et større perspektiv. *"Hvorfor er vi så bange for døden? Vi er jo helt vilde med fødsler!"* Stykket er et usentimentalt livtag med døden, og det er da befriende morsomt og meget livsbekræftende, når den danseglade natsygeplejerske Maj yderst bramfrit kommer ind på stue 211 på dødsgangen for kræftsyge patienter og forkynder: *"Nu skal I sove! Slut med at onanere, lege med ild og lægge kabale! Godnat!"*

Maj er de 5 vidt forskellige kræftsyge mænds eneste tilbageværende lys i mørket. De har alle haft besøg af pårørende, som på hver sin facon har 'slået hånden af dem' netop her i livets slutfase. Det skete er sket, og livet kan ikke leves om. Man kan ikke automatisk regne med tilgivelse for sine synder, selvom man lover bod og bedring. Hvad skulle det i øvrigt også nytte i en situation, hvor man er uhelbredeligt syg af cancer?

Det er kradse sager, når f.eks. Mortens kone Bente kommer og fratager ham alt håb om at vende hjem igen: Hun og børnene er flyttet. Hun har – uanset Morten klamrer sig til alternative homøopatiske helbredelseskure - erkendt den håbløse situation, og derfor ser hun nu frem til et liv uden ham. Dét gør mindre ondt på hende og børnene.

De 5 mænd vender så at sige blikket indad og lever i håbet på stue 211, hvor deres største problem er, at Maj har sagt op. Mod stykkets slutning opfører de så en danseforestilling – en 'Danse Macabre' - for Maj med forventning om, at hun vil blive hos dem. Men ak, livet har altid en arbitrær konstant i baghånden.

Næste aften kommer den nye natsygeplejerske Hanne ind på stue 211 og fortæller, at Maj blev dræbt ved et trafikuheld, da hun cyklede hjem fra arbejde tidligt i morges!

Spil dette fremragende stykke på jeres teater! Gode roller der ligger til højrebenede, en scenografi som er til at tackle, og one-liners der vil noget! *"Boblerne i bækken"* kombinerer på fantastisk vis komedie med tragedie. Humor med alvor. Latter med stof til eftertanke. Men læg – for Guds og Johannes' skyld - vægt på begge dele!

Forfatter: Erik Schøler		Kort resumé: En ny familie kommer til byen. Datteren mener hun har en mission. For den mobbes hun og smides til sidst ud af byen. En slags Jeanne d Arc.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	16 fra 13 år og opefter
	Dekoration:	Dramatikeren har forskellige forslag – men med lidt fantasi kan den sagtens spilles i én dekoration.
	Spilletid:	Ca. 55 min

Omtalt af: Thomas Hauger

En ny familie kommer til byen. Datteren Johanne bliver offer for en række rygter affødt af forskellige begivenheder. Hun møder – udover sin familie – klassekammerater, voksne i skolen, en dreng der også er mobbeoffer fra en anden klasse etc.

Hun udsættes for psykiske overfald og mærkelige løgne fra klassekammerater – som deres voksne tror på.

Et stormøde på skolen ender med at hun skal tvangsfjernes.

Dramatikeren kalder det selv for en moderne version af historien om Jeanne d 'Arc.

Egentlig har manuskriptet mange gode konflikter der rulles op i et hurtigt tempo. Visse passager er skrevet som verfremdung, hvor et par vogtere kommenterer historien og også agerer i den.

Selve konflikten for hovedpersonen er ikke specielt klart beskrevet, men ligger som en undertone under hele stykket, noget mystisk og dermed også en tydeliggørelse af rygters muligheder som undertrykkende og styrende i et lille samfund.

Et stykke for en ungdomsgruppe, der kan få historiens balance mellem realisme og det mystiske og undertrykkende til at hænge godt sammen. Publikum vil formodentlig ikke gå helt upåvirkede fra denne forestilling.

Den kræver et grundigt karakterarbejde og en tro på dens budskab. Spilles den uden omtanke kan den nemt komme til at fremtræde noget naiv.

Et sted mellem anden og tredje

Forfatter: Jonas Schnor		Kort resumé: Tre unge mennesker med hver deres livshistorie er strandet i en elevator der ikke virker.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	6 + evt mand i kørestol, 2 m op 3 k – kan spilles af 1 m og 2 k. Alle mellem 20 og 30 år.
	Dekoration:	En elevator og 1 lejlighed (deri spilles 3 side historier om de tre i elevatoren, så den skal kunne varieres lidt i udseende).
	Spilletid:	Ca. 1 t 15 min

Omtalt af: Thomas Hauger

Et stykke der kommer fra independent miljøet.

Vi møder vores tre hovedpersoner i en elevator der pludselig går i stå. Det er kort før jul. Den virker ikke. Nødknappen virker ikke. Mobiltelefonerne kan ikke få kontakt. På et tidspunkt ringer de, men der kan ikke tales med nogen i den anden ende.

De to kvinder og manden – alle unge – har hver deres historie med sig. Den ene kvinde er lige blevet smidt ud af sin kæreste, fordi hun ikke kan finde ud af at komme ud af sit voldsomme alkoholmisbrug – hun har i øvrigt vodka i sin mineralvandsflaske og tre vodkaflasker i kufferten. Den anden kvinde bærer på det traume, at hun sidste juleaften kørte galt med sin bror som passager. Hun har siden passet ham i sin lejlighed, selvom han er blevet slået til "grøntsag".

Manden er mytoman – fortæller om utrolige jobs, rejser og fantastiske kvindeerobringer. Sandheden er at han har det svært med kvinder. Hans dates går i kludder og alle hans historier er løgne.

Her har vi dem så i det lukkede rum – en metafor for det liv de har "derude" lukket inde i deres egne eksistentielle virkelig. Her i elevatoren er "livet sat på standby, som om nogen har trykket på pause", som alkoholikeren filosoferende bemærker det.

Opholdet i elevatoren får til sidst fatale følger for alle tre – sådan som livet udenfor nok også havde fået det.

Her er tale om et ungt stykke for dygtige unge skuespillere. På mange måder en herlig og velskrevet tekst med en masse udfordringer for den rette gruppe. Livets mening og meningsløshed sættes på scenen i en tempofyldt dialog der driver det dynamiske stykke af sted.

En tankevækkende, spændende og udfordrende tekst for en ambitiøs gruppe unge.

Far Far Krigsmand

Forfatter: Thomas Markmann		Kort resumé: Et drama om en dansk soldat, der skal udsendes på en fredsbevarende mission.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	1 dansk soldat Hans kæreste Hans mor Hans mormor
	Dekoration:	5 Locations, der kan samles i én dekoration.
	Spilletid:	Ca. 90 minutter

Omtalt af: Louise Emcken og Bodil Schäfer

Stykket er en rigtig lækkerbissen for en god amatørscene. Det fanger én fra første scene til sidste replik.

Christian har meldt sig til en fredsbevarende mission i en af verdens utallige krigsskuepladser. Hans kæreste har svært ved at acceptere hans beslutning og kalder forsvarets indsats en imperialistisk aggression.

Midt i en intim situation ringes Christian op fra plejehjemmet, der fortæller, at hans mormor er meget syg. Han har ikke set hende i lang tid og beslutter at besøge hende, inden det er for sent.

Det har altid været en gåde for ham, hvem hans morfar egentlig var. Var han den flotte tyske soldat, som faldt ved Østfronten eller måske marineofficeren på broen?

Der blændes op for Valborgs værelse på plejehjemmet, hvor datteren Kirsten og Valborg ironisk mundhugges om ugeblade, liv og død. Christian dukker op for at finde ud af, hvor syg hun egentlig er, men det er ikke let, fordi Valborg hele tide afværger med sine morsomme og bidende kommentarer.

Scene for scene afsløres relationerne mellem mormor, mor og søn, og spændingen om hvem morfaren egentlig var, bibeholdes lige til slutningen, hvor mormoren er død.

Dialogerne i familien er præget af en overfladisk tone, meget sjov og ironisk og skal dække over de svære emner.

Christian fortsætter samme mønster overfor kæresten Mette, som forgæves prøver at tage fat i deres alvorlige problemer. Forholdet stilles overfor en voldsom udfordring.

Stykket har 17 scener, som med fordel kan spilles uden scenskift blot ved hjælp af lyssætningen.

Personerne vender sig ind imellem mod publikum og fortæller om deres egne oplevelser. Spillet får en god spændstighed ved, at personerne flere gange kommenterer tanker og handlinger hos de andre og hos sig selv. Det udvikles, så de endog til sidst giver forslag til handlingsforløbet.

Rollerne er dejligt udfordrende med mundrette replikker og morsomme situationer.

Læs endelig stykket og fornem de mange lag.

Flæskesøndag

Forfatter: Julie Johanne Kirkegaard		Kort resumé: Et drama om anoreksi og den "blinde" voksenverden.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	11 roller i alt. Kan spilles af færre. Minimum 4 kv.
	Dekoration:	6 locations. Bør foregå i en scenografi, hvor der veksles let imellem scenerne.
	Spilletid:	Ca. 55 minutter. (forlaget angiver 70 min)

Omtalt af: Thomas Hauger

Her et drama om anoreksi. Et stykke der kan sammenlignes med tidligere tiders debatstykker. Et stykke der absolut har sin berettigelse som et focus på et alvorligt samfundsproblem og familieproblem.

Vi møder Fiona på ca. 14 år og hendes søde og normale familie. De er nu flyttet på landet for at alle kan få et sundt og godt liv.

Fionas uundværlige ven Esmeralda er med i flyttelæsset og hun ved hvad der er godt og skidt for Fiona. Hun mener at Fiona bare skal sige nej til alt det hun har lyst til, så kan ingenting gå galt. Og hvis hun så bare fylder så lidt som muligt, så er der ingen der lægge mærke til hende, og det er så godt.

Altså et billede af en unge pige for hvem livet er et kaos. Det er også historien om en far og mor der alt for sent opdager, at den er rivende gal i en situation hvor tålmodighed og kærlighed kunne have hjulpet pigen.

På mange måder en rørende ung pige historie. Den eksistentielle problemstilling, det skæbnesvangre ligger og lurker under hele historien – mens hendes alter-ego kæmper for hende.

Et spændende manus med gode roller for skuespillere i forskellige aldre. En fortæller – der oven i købet fortæller på rim – virker lidt som en konstruktion på denne omtaler.

Her er noget at gå i gang med for en ambitiøs scene.

Fugle forlader ikke

Forfatter: Marie Markvard Andersen		Kort resumé: En ungdomsforestilling om identitet og virkelighedsflugt. Hvad sker der, når drømmene bliver en besættelse, der overgår virkeligheden?
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	3 mænd 4 kvinder
	Dekoration:	Der er 8 locations i stykket
	Spilletid:	Ca. 1½ time

Omtalt af: Bent Nielsen

”Fugle forlader ikke” er en intimteaterforestilling. Den er enkel i sin opbygning med et overskueligt persongalleri. De 8 locations bør rent scenografisk laves så enkelt som muligt, gerne minimalistisk og ved hjælp af en gennemtænkt lyssætning. Det er nemlig ordene, der bærer forestillingen, og det vil være ærgerligt at ødelægge helhedsindtrykket med tunge og besværlige scenskift.

I forestillingen møder vi Fie, der lever et ganske almindeligt liv med en kæreste, en familie og et arbejde. Men hun drømmer om noget andet og mere, nemlig at leve alle de drømme ud, som hun går og gemmer på. I sine drømme møder hun Søren, en lidenskabelig og karismatisk fyr, som hun fører lange samtaler med. De taler om kærligheden og livets andre store spørgsmål, og Søren forsøger at overtale Fie til en fremtid sammen med ham. Hun føler sig imidlertid spændt op mellem omgivelsernes forventninger til hende og Sørens fristende tilbud og det hele ender galt, fordi hun efterhånden er ude af stand til at skelne mellem virkeligheden og drømmene. På hospitalet vågner hun op til en erkendelse af, at det må blive et farvel til Søren og drømmene og at hun må vende tilbage til sin egen virkelighed.

Det er en forestilling med rigtig mange ord, men sproget er hverdagsagtigt og letflydende. Det er imidlertid vigtigt at man undervejs i opsætningen af stykket bruger tid på at dykke ned i konteksten, så skuespillerne får en klar fornemmelse af, hvorfor de enkelte personer siger og handler, som de gør. De scener, hvor Fie taler med Søren i ”det hvide rum” er spændende at arbejde med og må gerne have en anden karakter end de øvrige scener.

Jeg har selv med stort udbytte instrueret forestillingen og det er et fint og gennearbejdet manuskript at arbejde med, både for skuespillere og instruktør.

Han sidder ved smeltediglen

Forfatter: Kaj Munk		Kort resumé: Den berømte, Hitlertro, arkæolog, professor Mensch konfronteres med naziststyrets brutalitet og får gennem kærligheden til jødinden Sara Levi mod til åbent både at stå op imod det autoritære styre og endda erklære, at han tager Sara Levi til ægte. Med den konsekvens dette må medføre.
Bogudgave: Nyt Nordisk Forlag, Arnold Busk Mindeudgave i 9 bind, 1948 – 49		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Kaj Munks Forfatterrettigheder ApS Bolbrovej 91 2960 Rungsted Kyst	Medvirkende:	3 k. 5 m.
	Dekoration:	1. Professor Mensch's studeresal. 2. Rigsuniversitetets pragtfulde aula.
	Spilletid:	Helaften, 5 akter.

Omtalt af: Niels Stokholm

Han sidder ved Smeltediglen, som Kaj Munk skrev kort før Anden Verdenskrig, har sin ubehagelige aktualitet, dels fordi nazismen stadig har sine aktive tilhængere, dels fordi også andre voldelige autoritære bevægelser er aktive i det meste af den vestlige verden. Der er grund til at gøre opmærksom på og advare mod både politisk og religiøs fanatisme. Med den tyske jødeforfølgelse som tema har Kaj Munk skabt en øjenåbner for, hvor farligt det er, når en isme tager magten over samfundet.

Med bevægende og rystende alvor lader Kaj Munk den berømte tyske videnskabsmand professor Mensch gennemgå en udvikling fra at være en konfliktsky, førerbejstret og jødehadende forsker, som har isoleret sig i videnskabens elfenbenstårn, til at blive et modigt menneske, der beslutter sig for at lade den "ulovlige" sandhed, han kan bevise, og den – efter tidens ideologi ulovlige – kærlighed, han finder, komme åbent frem over for magthaverne og dermed risikere sin egen fremtid.

De otte roller fremstår som troværdige personer, der hver på sin måde tegner det nazistiske samfunds livsbetingelser.

Ud over Mensch oplever vi det jødiske søskendepar frk. Schmidt, alias Sara Levi, og dr. Helm, der ved hjælp af forfalskede identitetspapirer har skabt sig gode positioner, men som lever i angst for at blive afsløret. Dr. Helm, er direktør for universitetsbiblioteket og dybt forelsket i samt elsket af den ærketyske frøken Fürst. Deres forhold går i spåner, da Helm bliver afsløret og landsforvist. Frk. Fürsts identitet krakelerer, da hun skamfuldt erkender, at hun ikke selv kunne mærke, at hendes kæreste var jøde, men oplevede ham som en almindelig tysk mand. Spillets onde ånd er den nazistiske kultusminister professor Dorn. Han efterstræber Mensch's medarbejder, frk. Schmidt, uden at genkende hende som den feterede revysangerinde Sara

Levi, som har måttet flygte fra nazisterne til England. Her har hun fået ændret sit udseende og skaffet sig en ny identitet, så hun kunne vende tilbage til Tyskland og fordybe sig i videnskabeligt arbejde under professor Mensch. Under deres nære samarbejde vokser en gensidig kærlighed frem. En kærlighed, der naturligvis løber ind i en alvorlig krise, da frøken Schmidt på et tidspunkt må røbe, hvem hun i virkeligheden er. Det er Kaj Munks hyldest til kærligheden mellem to mennesker, at denne sejrer trods systemets pres.

Spillet viser, hvordan den onde isme har inficeret alle lag i samfundet fra husbestyrerinden i den laveste klasse til samfundets elite, repræsenteret af Mensch og Dorn.

Dorn er konsekvent i sin udøvelse af politisk magt. Han udvirker øjeblikkelig effekt af afsløringen af Dr. Helm, og da biskop Beugel holder fast i, at Jesus var jøde og ikke arier, sørger Dorn for, at Beugel bliver sat i fængsel. At tilhøre eliten rummer altså ingen beskyttelse mod styrets vrede.

Det må også professor Mensch sande. Som belønning for sit fremragende videnskabelige arbejde som arkæolog bliver han indstillet til at modtage Tysklandsprisen, der skulle være et modsvar til Nobelprisen. Som Beugel kommer også Mensch under pres for at fornægte Jesus som jøde. Beugel skulle fornægte tro og overbevisning, mens Mensch skal fornægte, hvad han ser som videnskabeligt bevist. Det vil han ikke. Selv ikke, da man hører føreren udbasunere: "For mig er Fædrelandet sandheden. Hvis på min vej til selve sandheden en eller anden sandhed vil forsinke mig, slår jeg den ned".

Mensch holder fast ved sit, og ender oven i købet med at fremhæve sin tro medarbejders fremragende arbejde. Han røber hendes sande identitet, og erklærer, at han tager hende til hustru.

Der er chokstemning i den fornemme forsamling. Kultusministeren udmåler straffen: Tolv timer giver han dem til at komme ud af landet.

Spillet kan anbefales for sit tema, for sine rigtig gode roller, og for sin gribende elementære spænding.

Helligtrekongersaften

Forfatter: Thyge Cosedis Holting		Kort resumé: Familieforestilling frit efter Shakespeares komedie "Helligtrekongersaften"
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	9 roller, 3 kvinder og 6 mænd. Rollerne kan fordeles mellem 2 kvinder og 3 mænd
	Dekoration:	Kan spilles i en totalscenografi, som på en gang forestiller slot og park
	Spilletid:	Ca. 80 minutter

Omtalt af: Axel Gadegaard

"Sikken en ballade – og sikke masse forelskelser på kryds og tværs", som stykkets nar udbryder, det er Helligtrekongersaften på ultrakort formel. Scenen er Illyrien, et oldtidskongerige som fandtes nogenlunde der, hvor det nuværende Serbien og Kroatien i dag findes. Vi kan her opfatte Illyrien som et eventyrland med kærlighedssyge adelsfolk, en mellemklasse af spøjse drukmåse, dernæst tjenestefolk - både af den rethaveriske type og typen, som er i besiddelse af sund fornuft, men med på spøg og skæmt. I Illyrien er græsset lidt grønnere og himlen lidt mere blå end i andre lande, siges det i stykket.

Som fortæller, kommentator og katalysator for handlingen, eller spil-leder om man vil, møder vi narren. Narren går ind og ud af spillet, prikker til skuespillerne og forklarer for publikum på karakteristisk narrefacon. Således sender han tvillingerne Sebastian og Viola (medbringende store kufferter – muligvis en nutidig reference) ud i den store verden med et skib, der forliser. Viola skyldes op på en strand og ankommer på denne måde til Illyrien. I sin tvillingbrors tøj og under navnet Cesario bliver hun nu ansat som hertug Orsinos page. Hertug Orsino er forelsket i grevinde Olivia der - på grund af sorg over at have mistet sin far og bror - er aldeles uimodtagelig for hans kærlighed. Cesario, alias Viola, går på Orsinos vegne til Olivia i et forsøg på at gøre hende mør. Olivia falder på stedet for den nette page. Før dette har Viola, alias Cesario, forelsket sig i sin herre Orsino – så hun har lidt svært ved helhjertet at gå Orsinos ærinde. Og nu er spillet gående. Kærligheden sejrer selvfølgelig til sidst. Sebastian, Violas tvillingbror, dukker op i sammen tøj som Cesario (Viola) og er denne til forveksling. Han bliver derfor overrumplende udsat for Olivias kærlighed som han heldigvis gengælder. Viola kan endelig afsløre sig og sin kærlighed til hertug Orsino. Inden forløsningen skal vi igennem en sidehandling. Olivias selvhøjtidelige hushovmester, Malvolio, tror i sin opblæsthed at han kan vinde Olivias kærlighed. Han kommer til at udlevere sig selv i et spil tilrettelagt af den kloge og retskafne Maria, Olivias tjenestepige. Hun sekunderes af Tobias Hikke, Olivias fordrukne onkel, og ridderen Andreas Blegnæb dennes velmenende, men ikke særligt stålsatte følgesvend.

Denne version af Helligtrekongersaften er (som originalen sikkert også er) en sand komedie. Personer med sygelige psykiske tilbøjeligheder bliver konfronteret med disse og bragt til fornuft i et morsomt spil. Spillet drives af forvekslinger. Der er de umiddelbare i form af forklædninger. Der er forveksling af køn. Der er de indirekte forvekslinger, hvor A overfor B tillægger C nogle egenskaber, som denne slet ikke har; B møder så C med nogle helt forkerte forventninger – og det kommer der noget morsomt ud af (... er du forvirret?)

Stykket er dog stramt komponeret. Replikkerne flyder let, er mundrette og bestemt ikke uden behagelig poesi. Den lykkelige slutning vil undervejs dæmre, men serveres elegant og alligevel overraskende.

Stykket byder på rige muligheder for at dyrke komik og farce. Når man læser stykket kan man nemt forestille sig et par slapsticks og klovnerier. Skildringen af forelskelsessygen indbyder naturligvis også til det melodramatiske. Når dette er sagt og med de mange scenskift in mente, kan man roligt sige, at der er masser at tage fat på – og meget man kan lade sig inspirere af – for instruktør og skuespillere. På trods af scenskiftene vil hele stykket kunne spilles i én dekoration.

Lilleskoven

Forfatter: Jesper Haller		Kort resumé: Dette stykke handler om både den angst, man ikke kan sætte navn på, men især handler det om den angst, man ikke MÅ sætte navn på.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska ApS	Medvirkende:	7 mænd og 5 kvinder
	Dekoration:	Forfatteren anfører, at det er vigtigt, at tid og sted kan skifte hurtigt og smidigt, så brug lette og enkle kulisser.
	Spilletid:	1 time og 40 minutter

Omtalt af: Henrik Sommer

Hvis man kan sætte navn på dét, man er bange for, så kan man søge at bekæmpe det. Men den angst, der er uden navn og giver et sort hul i maven, kan man ikke altid sætte navn på. Derfor forsvinder den sjældent. Der er også den angst, man ved, hvor kommer fra, men som man ikke MÅ sætte navn på, for noget, der er større og stærkere end én selv, har forbudt, at man sætter navn på – forbudt, at man fortæller noget.

Dette stykke handler om både den angst, man ikke kan sætte navn på, men især handler det om den angst, man ikke MÅ sætte navn på.

Stykket handler om børn, men er forbudt for børn. Det er et stykke spillet af voksne for voksne. Det handler om børns angst, - mest den angst, vi voksne er skyld i.

En gruppe af børn på mellem 3 og 8 år leger, spiser slik og går på opdagelse i Lilleskoven, de bader og finder på fantastiske historier. Det er ikke søde og pæne børn, for de har lært alt for mange unoder og ord af de voksne.

To af de mindste prøver at ryge, men sætter ild på skoven og en vagabond dør. Men der er noget mere, - fornemmer vi -, der er helt galt. Efter branden kan man ikke finde én af pigerne. Det er hende, der har forandret sig, og er blevet indelukket og græder meget. Hun har en masse slik, gemt under en sten. Hun har et fint guldarmbånd, men hun har lovet – en voksen - ikke at sladre. Der er også det med de beskidte underbukser, som også gemmer sig under stenen.

Nogle af børnene ved noget, om en kælder, en jerdør, bag hvilken hun – pigens – måske er gemt under nogle kul.

Lilleskoven er et psykologisk drama, hvor man føres tilbage til barndommens gyserland og genoplever barndommens rædsler: Den uforklarlige angst, den påtvungne angst, magtkampene, aggressionerne, de forbudte lege og den tabte uskyld.

Manson

Forfatter: Jokum Rohde		Kort resumé: Hvad ske der, hvis der intet fast grundlag er og hvis alle vaner bliver til forbandelser. Det er hvad stykket handler om.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikers Forbund	Medvirkende:	6 mænd og 5 kvinder
	Dekoration:	Stykket forgår 5 forskellige steder. Der bør være noget storladent over dekorationerne, samtidig med, at de bør gøres enkle og mobile. Stykker er først og fremmest ord. Det skal dekorationerne understrege.
	Spilletid:	120 minutter med pause

Omtalt af: Henrik Sommer

Begrebet etik går historisk tilbage til det græske ord "ethos", som bl.a. betyder sædvane. Ordet sædvanes betydning ligger i ordets første del "sæde". Et sæde er det noget hviler på – et stolesæde f.eks. Etik handler altså om det grundlag, vi bygger på, når vi skal afgøre om noget er ondt eller godt.

Men hvad ske der, hvis der intet fast grundlag er og hvis alle vaner bliver til forbandelser. Det er hvad stykket Manson handler om.

Jokum Rohde tager i denne sin 4. fortælling om civilisationens undergang udgangspunkt i historien om den amerikanske kultleder Charles Manson. Manson så sig selv som leder af en racekrig, der ville ende i ragnarok visionen Helter Skelter. Hans følge bestod primært af unge kvinder, og det var fortrinsvis dem, der førte knivene på Mansons befaling, da de myrdede løs i løbet af to sommerdage i 1969. Syv tilsyneladende helt tilfældige mennesker blev udvalgt og myrdet af Mansons familie. Et af ofrene var skuespilleren Sharon Tate, som var gift med instruktøren Roman Polanski og gravid i ottende måned. Med Tates blod skrev de ordet pig (svin) på hendes fordør. Historien om Charles Manson fortælles ofte som den bratte opvågnen for flower power-generationen. En fortælling om en kærlighedsbevægelse, der blev til døds kult.

Rohde er sig bevidst, at Manson er en bindegal psykopat, men det der optager ham er mere profeten Manson. Manson sagde om sig selv, at han var Jesus Kristus. Efter grundig læsning af Ny Testamente lader Rohde Manson gøre sig selv til Jesus Kristus, ikke mindst i en meget lang monolog i begyndelsen af 2. akt.

Stykket er en religionskritik. Rohde kan ikke se hvordan Kristusfiguren kan forenes med noget, der bare ligner orden eller demokrati. Orden og demokrati skal destrueres, hvis vi skal finde sandheden, og hvad det så er for en sandhed, vi finder, står hen i det uvisse. Det er hvad

stykket Manson handler om. Centralt står de ord, Manson mordere skriver på væggen, hvor de korsfæster Sharon Tates ufødte barn: "Død over alle svin. Krig. Rejs jer."

Handlingen er flyttet fra Los Angeles og 1969 til en fiktiv russisk storby i en ramme, hvor nutid, fortid og fremtid er smeltet sammen. Tid er ikke vigtig i et stykke, der handler om menneskelivets tragedie. Stykket er tydeligt skrevet til en stor skuespiller, der magter at fremstille den totale tragedie uden, at det bliver til en parodi, så man skal tænke sig godt om, før man tager fat på denne historie.

Montanus – Et syngespil frit efter Ludvig Holberg

Forfatter: Grethe Fischer		Kort resumé: Et syngespil frit efter Holbergs Erasmus Montanus.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	20 – 25 skuespillere deriblandt også børn i skolealderen
	Dekoration:	Samme lokaliteter som hos Holberg, men der skal være mulighed for glidende scenskift. Rådgivning evt. hos forfatteren og amatørscenen: www.stevnsamatoerscene.dk
	Spilletid:	Helaftensstykke i 2 akter. 1. Akt prolog + scene 1-14, 2. akt scene 15-21, 15 sange.

Omtalt af: Niels Damkjær

Handlingen og dialogen følger i store træk Holbergs komedie om bondedrengen Rasmus Berg, som vender tilbage til sin lille landsby fra sine studier København. Fuld af åndshovmod og fremmedsprogligt blær fører han sig frem med sit latinske navn *Erasmus Montanus*. Det går ud over familien og hans gamle lærer Per Degn, som kun er en halvstuderet distanceblænder. Der er tilført en række nye roller – skabt med inspiration fra Holberguniverset – og 15 situationer er skabt om til sang- og musiknumre.

Scenesproget er gjort mere nutidigt og mundret. Nogle af sangteksterne er nyssetligt farvet af sprogbrugen i Heibergs vaudeviller. Alt er let tilgængeligt og parat, blot man holder af genren.

Musikken af Jesper Askø kan rekvireres hos www.stevnsamatoerscene.dk

Natten har tusinde øjne

Forfatter: Jacob Clausen		Kort resumé: Et ungdoms stykke om vores afhængighed af de nye teknologier, kravet om konstant at 'være på' og gamle værdier og viden som måske er ved at gå tabt.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	16 unge 14 - 17 år. (8 drenge, 8 piger) Mulighed for både flere og færre medvirkende.
	Dekoration:	Stykket foregår i en skov.
	Spilletid:	Ca. 50 minutter

Omtalt af: Kristian Hald Jensen

En gruppe unge er faret vild i en skov. De har pakket rygsækken og forladt civilisationen, ladet mobiltelefoner og andre tekniske hjælpemidler blive hjemme og besluttet sig for, uden livliner, at finde frem til et "gådefuldt" sted på den anden side af skoven. Ved stykkets start er det aften, de har vandret hele dagen, det er mørkt og scenen kun oplyst af deres lommelygter. De kryber sammen og begynder at fortælle historier for at holde uhyggen væk.

En anden gruppe unge, anført af Nattens Dronning, viser sig. De har holdt øje med dem på deres tur gennem skoven. Nattens Dronning tilbyder dem hjælp til at komme ud af skoven med livet i behold. Men hjælpen har en pris. De skal indordne sig og følge hendes regler. Her gælder disciplin, hårdt arbejde og respekt. Internettet og iPhone prises som eneste vej til den rette viden. Historiefortælling, sang og dans er forbudt i den verden, hvor Nattens Dronning hersker. Men mødet med den anden gruppe, deres sange, lege og spontanitet får oprøret til at spire i hendes gruppe. Og da Nattens Dronning har problemer med at få forbindelse med GPS- signalet på sin iPhone, vælger alle de andre at gå mod øst, hvor solen står op og viser vejen til det ukendte sted Shangrila på den anden side af skoven.

Et spil i grænselandet mellem drøm og virkelighed på skillevejen mellem den gamle overleverede verden og den nye højteknologiske.

Et stykke der lægger op til diskussioner om vores afhængighed af den nye teknologi, kravet om konstant at 'være på' og gamle værdier og viden som måske er ved at gå tabt.

Forfatter: Simon Brønnum, Mads Fahnøe og Jonas Schnor.		Kort resumé: Erik og Verner er gået helt i stå og de tilkalder derfor en life-coach. Desværre er han endnu mere livstræt – hvem er parasit her?
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	4 større roller og 5 der kan spilles af den samme. 3m og 1 k.
	Dekoration:	4 locations, men kan spilles i én.
	Spilletid:	Ca. 1 15 min

Omtalt af: Thomas Hauger

Erik og Verner bor sammen, men synes selv de er gået helt i stå. De har derfor sendt bud efter en life-coach der skal lære dem at få gang i deres liv. De bor til leje hos fr. Hansen, der tydeligt kan bedre kan lide Erik end Verner.

Da life-coachen endelig dukker op er han dødtæt af alt - specielt sit job. Han foreslår forskellige ting og de to venner – bl.a. at bliver spejdere, men det går som alt andet helt i fisk for dem.

I starten af stykket er der en stærk reference til "Vi venter på Godot" og senere gennem teksten tænker jeg meget på Måvens og Peder hos Line Knutzon. Men stykket er dog helt klart et selvstændigt værk, en slags absurdistisk realisme. Det er voldsomt pudsigt mange steder og det er svært ikke at holde af Verner og Erik – specielt når de i fællesskab gifter sig med frk. Hansen. Tematikken om hvem der egentlig snylter og hvem der derfor er parasit her skæres ud i pap. Det er omvendt af Soyas gamle stykke "Parasitterne" – men har absolut en ide der er vedkommende i vores tid hvor vi har coaches og behandlere for alt muligt mellem himmel og jord.

Her er en underholdende tekst til en ung gruppe der synes det kringlede univers er spændende at arbejde med og som kan spille i et op-tempo.

Undertegnede har set forestillingen spillet – og kan kun huske den som meget underholdende.

Professor Taranne

Forfatter: Arthur Adamov		Kort resumé: Drama mellem drøm og virkelighed.
Bogudgave: Arena, Moderne dansk dramatik		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	4 kv., 7 md.
	Dekoration:	1 loc., evt. skift m. små midler
	Spilletid:	Ca. 40 min.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Det er et stykke, som har mindelser om en meget ubehagelig drøm. Professoren konfronteres i en række billeder for mennesker, der forelægger ham sager, der stiller ham i et dårligt lys. I første omgang anklages han for ekshibitionisme. Anklagerne antyder en skepsis gående ud på, at han ikke er den, han giver sig ud for.

Taranne forsvarer sig, indædt og desperat.. Han forsøger med større og større energi at overbevise omgivelserne om, at han er en betydningsfuld person, som så at sige alle kender. Hver gang han er oppe på de høje nagler, forsvinder hans anklagere.

Nye dukker op. Han er på nippet til at tro, at de kender ham, men i sidste øjeblik viser det sig, at de har forvekslet ham med professor Menard. De antyder kraftigt at han har forsøgt at antage sig denne persons skikkelse og profession.

Anklagerne mod ham fra nye personer er fuldstændig bagatelagtige, mens Tarannes desperation vokser, og hans forsøg på at bortforklare bliver mere og mere absurd. Når han samler sig til et afgørende forsvar, er personerne borte.

Endelig er han hjemme hos sig selv. Hans søster Jeanne er der. Hun slutter med at læse et brev op for ham. Vist nok fra rektor. Heri anklages han for uhæderlighed – for at have udgivet professor Menards teorier som sine egne. Hans personlighed er helt pillet fra hinanden. Den mareridtagtige situation, det drømmeagtige, understreges af personernes dukken op og forsvinden, så at sige ud af ingenting – og den uhyggelige skarphed, hvormed hver situation står tegnet.

Det bliver til et spil, hvor et menneskes personlighed er så nøje knyttet til omgivelsernes reaktion på ham, at der ikke er noget tilbage, når han er helt alene.

Det er skrevet med enestående skarphed, som giver hvert billede stor intensitet og spænding. Samtidig fremkalder de groteske optrin en barok humor.

Et fremragende stykke, hvoraf det kan laves en stærk forestilling.

Rundt om hjørnet og til højre for virkeligheden 1411

Forfatter: Marie Markvard Andersen		Kort resumé: En samling af 12 små absurde scenarier uden egentlig sammenhæng. Et oplæg, der kan bruges til at udforske teatrets mange muligheder.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	35 mænd og kvinder, samt en hund
	Dekoration:	Der er 12 locations i stykket
	Spilletid:	Ca. 1½ time

Omtalt af: Bent Nielsen

”Rundt om hjørnet og til højre for virkeligheden” er en samling af 12 små absurde scenarier uden egentlig sammenhæng. Manuskriptet kan betragtes som en opfordring til instruktør og skuespillere om at gribe chancen og kaste sig ud i at eksperimentere og lege med det absurde teater og dets mange muligheder. Der er ingen regibemærkninger og scenografiske anvisninger, så det er helt op til det enkelte hold at skabe det færdige sceniske udtryk. Forfatteren antyder selv i sit forord, at der her er tale om en ”tour de force i vanvittige tankespind og hverdagsbetragtninger” og beskriver materialet som ”ide-genererende og kreativt inspirerende”, så der er med andre ord lagt op til et frit spillerum, hvor den kreative proces kan få lov at udfolde sig.

Selv om der ikke er en direkte sammenhæng mellem de 12 scenarier, kan de spilles i den anførte rækkefølge og skabe en helhed, men der er også mulighed for at plukke enkelte scener ud og spille dem i en anden rækkefølge.

Teksten er en række opskrifter, der kan sammensættes og krydres efter eget behov og det er op til det enkelte hold at skabe deres egen absurde menu.

Slut

Forfatter: Kamilla Wargo Brekling		Kort resumé: 5 mennesker i moden alder, der siger, hvad der umiddelbart falder dem ind.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	3 kv., 2 md.
	Dekoration:	Kan spilles uden dekorationer.
	Spilletid:	Ca. halvanden time

Omtalt af: Bent Rasmussen

Dette stykke ligner ikke andre, jeg kender. 1.dame/1. herre – 2. dame/2. herre – 3.dame er på scenen. De er nok klar over, at de andre er der, men det de siger, er ikke rigtig henvendt til dem. 3. dame har nok de mest eruptive udbrud. Men ellers er deres "replikker" egentlig ikke sagt for at gøre indtryk.

I livet – og navnlig på scenen – er vi jo indstillet på at påvirke omgivelserne - prøve at opnå beundring – få de andre til at synes om os – overbevise om det og det – vise vores vrede, så de bliver bange for os.

Men ikke her. Sproget er ikke decideret smukt/ dybsindigt/ åndfuldt. Ordene plumper bare ud. Man kan komme til at tænke på senile mennesker, der ubekymret sidder og taler med sig selv. Det bliver tit pudsigt. Hvorfor nu det? Et spørgsmålstejn i forbindelse med noget, man ikke kan svare på. Hvad er livet for noget? Hvad er døden? – "Det ubekendte land, som ingen vandrer er vendt tilbage fra?" Vi ved jo den kommer, uden at vide, hvad det er. Måske er man allerede en smule isoleret, med en spinkel forbindelse til det man kalder det pulserende liv. Når man har arbejdet med stykket og er blevet klar til en opførelse, er der sikkert opstået en slags samhørighed mellem skuespillerne. "Nu siger du det, så siger jeg det."

Det vil nok være spændende at opleve.

Men først og fremmest må det være morsomt at give udtryk for det, man har behov for lige nu og her uden mindste forbehold.

Stykket er delt op i mange sektioner/situationer, der tilsyneladende kommer i tilfældig rækkefølge. Men det vil man nok finde ud af, at der også er en mening med.

Stykker kan anbefales varmt.

SPASSER HUND KANIN

Forfatter: Kim Fupz Aakeson		Kort resumé: Spøjt hævndrama med humor og sange.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	2 mænd 3 kvinder
	Dekoration:	11 locations
	Spilletid:	105 min.

Omtalt af: Morten Hovman

Tine er psykisk udviklingshæmmet og bor på en institution. En varm sommerdag bliver Tine sendt til kiosken efter saftevand. På vejen møder hun en mand, der har kaniner i et skur i baghaven. Tine vil godt se de kaniner. Da Tine kommer hjem taler hun forvirret om sex. Tines bror Lasse er ved at blive kasseret af sin kæreste, ligesom han blev kasseret af militæret, da han brændende ønskede at blive soldat. Vi møder ham altså på et tidspunkt, hvor han ikke har så meget at have sin mandighed i.

Hvad skete der i det kaninskur? Og hvad har Lasse tænkt sig at gøre ved det?

SPASSER HUND KANIN er en enkel og uindviklet historie fortalt med et væld af herligt spøjse omveje, spring i tid og logik, eventyragtige optrin og indlagte sange.

På den ene side en lille fortælling om en uheldig episode i et kaninskur på en villavej. På den anden side en stærk, vidtfavnende og almengyldig demonstration af, hvor afmægtigt og grusomt almindelige menneskers frustrerede drømme og længsler kan ende.

SPASSER HUND KANIN er en lækkerbissen for en dygtig gruppe, der har lyst til at spille moderne utraditionelt teater – samt lyst til at lege og eksperimentere.

Legen og eksperimenterne bør dog ende i et særdeles præcist udtryk. Det kræver en instruktør, der kan samle bestræbelserne i en klar tanke.

Scenografisk indbyder stykket også til teaterleg og eksperiment. Der er elleve locations, og spillet skal kunne bevæge sig imellem dem uden store sceneskift. En fin opgave til en kreativ scenograf eller scenografgruppe.

Et humoristisk, stærkt og rørende teaterstykke, der fortjener at blive spillet igen og igen. Jeres publikum vil elske det.

Taskenspil

Forfatter: Erik Knudsen		Kort resumé: En prolog og 4 spil der kan spilles hver for sig, men også samlet.
Bogudgave: Forlaget Gyldendal		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Se nedenfor.
	Dekoration:	Kan spilles på en bar scene.
	Spilletid:	Se nedenfor.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Den hvide svane – 1 kv., 1 md., 2 stemmer, 6 min.

Knald eller fald – 1 kv., 2 md., 15 min.

På livets vej – 2 kv., 2 md., 20 min.

Anton – 1 kv., 1 md., 1 stemme. 15 min

Erik Knudsen er en stor ordkunstner. Hver replik er gnistrende veloplagt, tydeligt inspireret af reklamesprog og sætninger, der har sit udspring i det banale sprog, vi møder i medierne, men med et lille overraskende vrid, der åbner for ironisk smil eller latter.

Det vil føre for vidt at referere handlingen i hver af de små enaktere; under et kan man sige, at personlig griskhed og trang til at virke betydningsfuld griner frem bag en korrekt overflade. Tiden er så sandelig ikke løbet fra disse dramatiske situationer (fra 1960); det er stadig godt stof for eksperimenterelystne amatørscener.

TEATERTRUPPEN

Forfatter: Amalie Hassing og Cathrine Fromberg		TEATERTRUPPEN er en forestilling med oplevelsesuniverset fra Shakespeares traditionelle komedier.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Min. 7 kvinder Min 9 mænd
	Dekoration:	Ca. 8 locations. Kan administreres med enkle sætstykker.
	Spilletid:	Ca. op til 2 timer

Anmeldt af: Kirsten Borger

TEATERTRUPPEN. Hvis man er Shakespeare - fan og til versefødder, kompliceret handlingsforløb og historisk kompleksitet og skuespilgeniets egne stykker er for indviklet til at gribe an med, så er her en glimrende mulighed for at fange noget af stemningen i de gamle skuespil.

TEATERTRUPPEN er en forestilling med oplevelsesuniverset fra Shakespeares traditionelle komedier med alt til faget hørende af forklædninger, forvekslinger, social indignation, lurende farer, kærlighed og forløsning. – Men med en nutidig dialog og et hurtigt skiftende tempo, som især tidens unge dramatrupper vil kunne magte. Forvekslinger, hvor en gruppe unge kvinder forklæder sig som mænd for at kunne optræde som skuespillere – hvilket i øvrigt var forbudt på Shakespeares tid, - forklædninger, som er baggrund for oceaner af komiske muligheder – og stemningsfulde forvekslinger og forventninger i det gode gamle kostumeteater.

I 1600 tallet London trodser 4 veninder samfundets normer og starter en teatertrup, selv om det er strengt forbudt for kvinder. Mod alle odds bliver de hyret af den rige Lord Barkinton og hvirvles derefter ind i en verden af forvekslinger, kærlighed og hemmeligheder.

Forestillingen er let tilgængelig for unge, der holder af alle de muligheder, som Shakespeares univers byder på af drama, sjove sceniske udfordringer, kvinder i mandetøj og mænd i kvindetøj, onde gamle mænd og rigtige kække helte! Shakespeare har skrevet det, synes man, - men i denne forestilling er sproget nutidigt, handlingsskiftet er hurtigt og vægtningen af rollerne er meget lige, således at alle spillere vil kunne byde ind med et væsentligt skuespil i en eller anden af de roller, de skal besætte. Og stort set hver spiller skal kunne byde ind på flere roller – eller der kan være MANGE spillere med. Og rollerne er arketyper! – Spændende for dramapædagoger at arbejde med, når originalen fra 1600 årene bliver for tung!

TEATERTRUPPEN vil være sjov at arbejde med på mange planer, fordi man kan lægge i stykket, hvad man magter. Scenografisk kan det også være stort sceneshow eller minimalistisk teater! Tradition, når det er tilgængeligt!

Forfatter: Brian Wind-Hansen		Kort resumé: Tik Tak lever i urenes verden, og Benjamin lever i menneskenes verden. Drengene mødes, da Benjamin stikker af, fordi hans forældre skal skilles. Sammen finder de et venskab, der udvikler sig gennem en eventyrlig historie, som hele tiden udfordrer fantasien og eftertænsksomheden.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	6 (der spiller flere roller) – og op til 10 med mulighed for endnu flere roller
	Dekoration:	7 locations: man kan vælge forskellige sceniske løsninger; fra det helt enkle, hvor kostumerne er i centrum, til det mere spektakulære scenografiske udtryk.
	Spilletid:	Op til 2 timer

Omtalt af: Maria Rosenhjerte

Vi er forvænt med, at når eventyr dramatiseres, så er det med en iboende tryk genkendelse af figurerne og handlingen. Her stilles ingen krav til særlig indlevelse eller eftertanke hos publikum – ingen omstilling til nye vinkler undervejs, vi kan blot "sutte" oplevelsen i os. Men så dukker drengene Tik Tak og Benjamin op på scenen i et helt nyskrevet eventyr, der udfordrer virkeligheden i et forsøg på at forstå livet og døden gennem en anden verden: urenes verden. Nu skal der gang i "tyggemusklernerne", mens tankerne flyder, hopper og forundres.

Benjamin er løbet hjemmefra, fordi hans mor og far skal skilles, og han er dumpet ned i urenes verden, hvor Tik Tak bor. Som den røde tråd i historien følger vi nu drengenes venskab og oplever, hvordan Tik Tak må lære Benjamin at finde sin indre kriger frem og blive stærk nok til ikke længere bare at løbe fra tingene men kæmpe imod.

Og Benjamin finder en ny styrke, der er så handlekraftig, at han redder sin ven fra døden, får en ny forståelse for de voksnes spil med hinanden, og oplever modet til at gå i clinch med både skurke, bedragere ... og forældre. Han vender tilbage til sin familie med en ny selvtillid og en erkendelse af, hvorfor hans mor og far skal skilles, og ikke mindst med kravet om, at forældrene nu er nødt til at respektere ham, som den han er.

Manuskriptet vil være velegnet til både ungdomsgrupper, der har mod på at kaste sig ud i et mere filosofisk stykke, der kredser om tilværelsen i overgangen fra barndom til ungdom – og unge frie grupper, der søger efter udfordringer, som dækker et bredt publikumsspektrum.

Vild Sjæl

Forfatter: Vivian Nielsen		Kort resumé: En kvinde kommer til sin mors hus, suges ind af huset, minder og sine egne forestillinger.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska ApS	Medvirkende:	1 kvinde og et KOR bestående af en mand og to kvinder
	Dekoration:	”Et lille sted på en stor scene. Et køkken, noget rod, et brugt og forladt sted. Stedet var engang et hjem. Det ånder af en drilagtig charme. Som om det hviler på en hemmelighed. Stedet har en lyd. Det trækker vejret”
	Spilletid:	Ca. 60 min

Omtalt af: Jakob Oschlag og Peter Rafn Dahm

Vi (Jakob Oschlag og Peter Rafn Dahm) har i mange år arbejdet med ideen, at ligesom en instruktion, en skuespillers præstation udvikles i løbet af en arbejdsproces, så kunne det samme gælde, når det drejer sig om arbejdet med en scenografi. I praksis er det ofte sådan, at en scenografi enten skabes før eller i begyndelsen af et prøveforløb, eller kommer til i sidste øjeblik, og det betyder, at det vi lærer i løbet af en arbejdsproces ikke altid kommer til udtryk i scenografien. Det kunne ændres, hvis der blev lagt større vægt på billedsiden af en forestilling og en scenograf var med i hele forløbet.

Parallelt med det problem har vi arbejdet med en anden udfordring, hvad sker der med en scenografi i løbet af en forestilling? Personen udvikles i løbet af stykket, men rammen er ofte den samme. Der sker selvfølgelig forandringer, hvis omgivelserne ændres, men det er sjældent, at rummet ændres sammen med personen og historien. Scenografien siger det samme, selv om alt andet ændres. Der kan ske ændringer med lyset, men det er oftest bestemt af en ydre virkelighed, årstiden eller tiden på døgnet.

”Vild sjæl” af Vivian Nielsen er et skuespil, der tager stilling til den problematik, for her udvikles rummet i løbet af forestillingen, selv om vi hele tiden er på samme sted, fordi rummet også er et billede på et indre landskab. Derfor vil stykket blive omtalt af både Jakob Oschlag (instruktør og dramaturg) og Peter Rafn Dahm (scenograf).

Jakob Oschlag:

”Vild sjæl” er skrevet i 13 billeder. Ja netop billeder, ikke scener.

I det første billede ankommer en kvinde til et hus. Solen er ved at gå ned. Hun humper, hun har knækket en hæl.

Det er hendes mors hus. Men huset er forladt. ”Her ligner lort”

Hun taler i mobil. Med sin mand, med sit arbejde, med sin datter. Datteren vil ikke tale med hende.

Hun finder en rulle treo frem, putter to tabletter i et glas, men der kommer ingen vand ud af hanen.

Kvinden: ER DER DA INGENTING DER FUNGERER I DETTE HUS!

I de næste billeder kommer koret frem. De jager hende som skygger. De bliver personer i historier.

Historien om Ridder Blåskæg, De røde Sko, Medea, Havålen og Havets Moder.

Alt gennemspilles med kvinden som den centrale person.

I sidste billede står kvinden i sin mors hjem. Det er tidlig morgen, lige før solen står op. Hun åbner for vandet. Nu er der vand i hanen. Hun drikker. "Hun ler så voldsomt, at hun græder"
Hun ringer

Kvinden: "Hej min pige, det er mor – jeg ved godt, du har travlt, men det er vigtigt ... Ja, jeg vil tale med dig. Jeg vil ha', at du ska' lytte"

Solen går ned, når stykker starter, og den går op, når det slutter. Vi har rejst gennem natten og gennem livet.. Vi har været i et hus og mange steder. Og der er sket en udvikling, fra intet fungerer til at noget måske begynder at fungere. "Huset" (titlen på første billede) er blevet til "Hjem" (titlen på sidste billede).

"Vild Sjæl" er, som det vist fremgår, en utrolig tekst. Det er skrevet af en de sidste 10 års mest fremtrædende dramatiske Vivian Nielsen. Som en anden af de fremgangsrigte dramatikere Astrid Saalbach er hun oprindelig skuespiller. Det er ikke en dårlig baggrund for en dramatiske.

Peter Rafn Dahm:

Det er ikke ofte man finder decideret kunstnerisk inspiration i regibemærkningerne. Men prøv at læse hvad der bl.a. står i indledningen til "Vild Sjæls" 1. billede Huset:

"Et lille sted på en stor scene... Det ånder af en drilagtig charme. Som om det hviler på en hemmelighed. Stedet har en lyd. Det trækker vejret... Som forestillingen skrider frem, udvider rummet sig. Det vokser og forvandles i takt med, at vi rejser dybere ind i huset og dermed ind i kvindens indre landskab...

"Vild Sjæl" er en stor – ikke blot scenografisk – men audiovisuel udfordring. Da både scenebillede og lydbillede er en integreret og levende del af forestillingen. Det inspirerende ved udfordringen er, at den ikke nødvendigvis forløses ved store fysiske og tekniske installationer: Stor scene og stort budget. Tværtimod vil det nok være mere frugtbart at investere tid, kreativitet og eksperimenter i opgaven. Eller med andre ord: Stol på og udfordre din egen – og dermed publikums – "sceniske fantasi". F.eks. ved at finde eller udvikle "enkle" visuelle virkemidler, der kan "ånde", vokse og forvandle sig. Og derved billedliggøre både de ydre og indre landskaber omkring den sceniske rejse i "Vild Sjæl".

VILDANDEN

Forfatter: Henrik Ibsen – bearbejdet af Jakob Oschlag		Kort resumé: Barnet som kastebold mellem de voksnes løgne, livsløgne og ideale fordringer.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Jacob Oschlag – bearbejdet manus fås hos ham	Medvirkende:	7 – 3K og 4M
	Dekoration:	Kun en dekoration i denne bearbejdelse
	Spilletid:	80 minutter, gerne uden pause.

Omtalt af: Thomas Hauger

Vi synes alle vi kender VILDANDEN med teenageren Hedvig – og det gør vi fordi vi enten har læst stumper af det, har hørt om det eller ligefrem har set det engang. Det er realisten Ibsen vi her ser i fuld udfoldelse, men bearbejdet så skånsomt og alligevel moderne radikalt, at flere tilskuere ikke kan se at der er tale om en bearbejdelse.

1. akt foregår som en fest hos grosserer Werle og de næste 4 akter foregår hos familien Ekdal. I bearbejdelsen er 1. akt fjernet. Der hentydes til det i det 2. akt, som altså nu er første akt, og vi oplever bestemt festen som nærværende og som om vi har set den.

Bearbejdelsen bygger på en fortolkning hvor Hedvig er hovedpersonen i VILDANDEN. I den dysfunktionelle familie og dens ligeså dysfunktionelle bekendtskaber proppet med løgne og hemmeligheder føler barnet sig ansvarligt og skyldigt.

Alle de voksne omkring hende har "skeletter i skabet", teenageren aner dem og siger "Det her synes jeg er underligt".

At arbejde med dette stykke verdensdramatik er en meget stor oplevelse. Her er ikke en replik, ikke en anelse der ikke trækker tråde op fra fortiden og lader dem pege ind i fremtiden i stykket. Her er absolut ingen tilfældigheder.

Bearbejdelsen har gjort replikkerne mere tidssvarende, men har også sørget for at fortolkningen tydeliggøres ved at de nu 4 akter alle begynder og slutter med Hedvig.

Masser af fortolkninger i tiden løb har peget på VILDANDEN som symbolet for familiens forkvalede liv. Anden der bor på loftet, den er vingeskudt (som Hedvig også udvikler et handicap), den senile bedstefar der går på jagt derude og den stor nar til faderen er tryllebundet af to personer der hiver i hver sin retning – samtidig med at han langsomt opdager at han er holdt for nar af sin egen kone.

Jo her er virkelig en familie hvor man kan tale om, at den har et projekt-barn.

Der er tale om en vidunderlig tekst at arbejde med for et blandet ensemble kønsmæssigt og aldersmæssigt.

Jakob Oschlag - der har bearbejdet - skriver selv et sted om stykket:

"VILDANDEN er et "underligt" skuespil. Det kunne kaldes "en komedie med dødelig udgang". Det er kun godt, hvis publikum forundres og måske gennem sin undren forstår, at der kan siges mange sandheder uden at sandheden bliver sagt, og at vi ikke kan bruge en sandhed, som ikke kan redde et menneskes liv, og det kan den ikke i VILDANDEN."

Forlaget DRAMA
Jernbanegade 5
6230 Rødekro
Tlf.: 70 25 11 41
Fax: 74 65 20 93
Mail: drama@drama.dk

Danske Dramatikeres Forbund
Nørrevoldgade 12, 2. sal
1358 København K
Tlf.: 33 45 40 35
Fax: 33 45 40 39
Mail: admin@dramatiker.dk

Nordiska ApS
Åbenrå 5, 4. sal
1124 København K
Tlf.: 33 11 68 83
Fax: 33 14 44 28
Mail: info@nordiska.dk

Jakob Oschlag – bearbejdet manus fås hos ham
Tårnvej 54, Hørdum
7752 Snedsted
Tlf.: 28 19 60 43
oschlag@post.tele.dk

Kaj Munks Forfatterrettigheder ApS
Bolbrovej 91
2960 Rungsted Kyst